

ඇන්ටන් බාලසිංහමගේ ෆෙඩරල් යෝජනාව

සන්නසාට සකස් කරන්නේ ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

විමුක්ති කොටි සංවිධානයත් ලංකා රජයත් අතරේ 2002 වසරේ පෙබරවාරි මාසයේ සටන් විරාම ගිවිසුම අත්සන් තැබූ පසුව කිලිනොච්චි නගරය කොළඹ නගරයට සමාන වන දේශපාලන අඟ නගරයක් යනුවෙන් දේශපාලන විශේෂඥයන් විසින් හඳුන්වනු ලබන තරමට නොයෙක් දේ වීම් සිදු විය. ඒවායින් පළමු පියවර ලෙස විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ දේශපාලන උපදේශක ඇන්ටන් බාලසිංහම සහ ඔහුගේ බිරිඳ වංගලන්තයෙහි සිට මාලු දිවයිනට පැමිණ වීම් සිට කලියට ගත් 'Maldive air tAx' මාර්ගයෙන් ඉරණොමඩු පලාශ්‍රයට ගොඩ බැස්සාහ.

ඔවුන්ව පිළිගැනීම සඳහා ප්‍රකාශයක් නායකතුමා ද ඔහුගේ බිරිඳ මදිවදනි ද සංවිධානයෙහි වැදගත් තනතුරු දරන්නෝ ද සෙන්පතිවරු ද වගකීම් භාර නිලධාරීවරු ද පැමිණියහ. කාන්තා අංශයෙහි සෙන්පති තනතුරු දැරූ කැරිනල් විදුෂා, කැරිනල් දුර්ගා යන අය සමඟ මම ද වීම් ගියෙමි. විදින හැ මෝගේම මුහුණු සතුටින් පිරී තිබුණි. සුපුරුදු නිල ඇඳුම වෙනුවට ප්‍රාතිල් පාට සහිතව ඔහු වෙනුවෙන් විශේෂයෙන්ම නිර්මාණය කළ 'සපාරි' වර්ගයෙහි ඇඳුමකින් සැරසී සැහැල්ලු මහසින් සියලු දෙනා සමඟම සුභද්‍රව කතාබහේ යෙදී සිටි නායකතුමාව දුටු හැමෝගේම හිතවල මහත් සැනසීමක් සහ විශ්වාසයක් ඇති විය.

දේශපාලන අංශයෙහි භාරකරු තමිල්වෙ වල්වන්, මුහුදු කොටි විශේෂ සෙන්පති සුසෙස, මුල්‍ය අංශයෙහි භාරකරු තමිල්වෙ යන අය සුළු පිරවූ ප්ලාස්ටික් බෝට්ටුවකින් ගොස් දේශපාලන උපදේශක සහ ඔහුගේ බිරිඳව කැඳවාගෙන ආහ. වකුගඩු රෝගය හේතුවෙන් මහත් පීඩාවට පත්ව මරණය සමඟ සටන් කරමින් සිටියදී අනතුරුදායක මුහුදු මාර්ගයෙන් මෙම රටෙන් පිටත්ව ගොස් තම වකුගඩු සැත්කම අවසන් කර නැවතත් සාම කටයුතු ඉදිරියට ගෙනයාම සඳහා කිලිනොච්චි ඉරණොමඩු වැවට පැමිණ සිටි දේශපාලන උපදේශක ඇන්ටන් බාලසිංහමට බෝට්ටුවෙන් බැසීමට ප්‍රකාශයක් නායකතුමා අත දුන්නේය.

දිගු කාලයක් වෙන්ව සිටි පවුලක් නැවත එක් වුවා සේ වූ එම පරිසරය සතුටු සාම්ච්චිලිත්, සුවදුක් විචාරයන්ගෙන් පිරී තිබුණි. පැමිණ සිටි සියලු දෙනාම ඇන්ටන් බාලසිංහම සහ ඔහුගේ බිරිඳ හොඳින් දන්නා හදුනන සහ යහපත් සමීප ඇසුරක් ඇති අය වූහ. එකම එක වතාවක් පමණක් හමුවූ සටන්කාමියෙකුට පවා මතකයේ රඳවාගෙන උරහිසට තට්ටුකර සුව දුක් විමසීම ඔවුන්ගේ ලක්ෂණයයි. එහෙයින් සාමාන්‍ය මට්ටමේ සටන්කාමියෙකුට පවා ඔවුන් පිළිබඳව වූයේ මහත් සෙනෙහසකි.

මම පළමු වතාවට ඇන්ටන් බාලසිංහමව

සහ ඔහුගේ බිරිඳ හමුවූයේ 1993 වසරේ ඔවුන්ගේ නිවෙසේ දීය. එවක මම 'සුනන්දිර පරවෙහල්' පුවත්පතට දේශපාලනික ලිපියක් ලියුවෙමි. කවුරුන් හෝ ලොකු කෙනෙකුට දී එහි හරි වැරදි බලා ගත යුතු යැයි මම මගේ මිතුරු වූ මලලෙමහල් සමඟ පැවසුවෙමි. ඒ අනුව මා ව ඇන්ටන් බාලසිංහමගේ නිවෙසට කැඳවාගෙන යනු ලැබුවේ ඇය විසින්ය.

ඔහු මලලෙමහල්ව දැන සිටි හෙයින් මගේ නම ඇසුවේ ය. ඒ වන විට මගේ නම වන්දිකා විය. එම නම ඇසූ විටම ඔහු තුළ සිනහවක් පහළ විය. 'වන්දිකා මැතිනිය, කොහොමද සුව දුක්? කොහේද වැඩ කරන්නේ?' යැයි ඔහු ඇසුවේය. මම ඒ වන තෙක් මාධ්‍යවලින් පමණක් දැන සිටි සංවිධානයේ වැදගත් කෙනෙකු සමඟ කතාබහ කරමින් ඉන්නේය යන්න සිතන විට හිතට මහත් තැති ගැනීමක් ඇති විය. ඔහුගේ බිරිඳ රසවත් හේ එකක් දී සිනාමුසුව අප අසල අසුන් ගත්තාය. 'කෑවද? මොනවද කෑවේ? යැයි ඇය විමසුවාය. සුදු ජාතික කාන්තාවක් වූ ඇය දෙමළ භාෂාව තමන්ට හැකි තරම් හොඳින් උච්චාරණය කර කතා කිරීමට උත්සාහ කිරීම මම විමතිගෙන් යුතුව නිරීක්ෂණය කළෙමි.

මම රැගෙන ගිය ලිපිය 'හයිගෙන් කියවන්න' යැයි බාලසිංහම මහතා පැ වසුවේය. දූෂ් වසාගෙන සියල්ලම අසා සිටි ඔහු 'අර ජේදය අයිත් කරන්න. මේ ජේදය ටිකක් කල්පනා කරලා ආයේ ලියන්න. වරදක් නෑ. මෙහෙම තමයි ලියල ලියල පුරුදු වෙන්න ඕනෑ. දක්ෂ ළමයෙක්.

සෑහෙන පොත් කියවන්න ඕනේ. අයිසේ මම කියන එක තේරෙනවද?' යැයි ඔහු තමන්ට සුදුරුදු ශෛලියෙන් අවවාද දුන්නේය. මම වේගයෙන් හිස සෙලවුවෙමි. ඇන්ටන් බාලසිංහම සහ ඇබෙල් බාලසිංහම සමඟ සටන්කාමී කාන්තාවෝ බොහෝ දෙනෙක් කිසියම් පුද්ලික ලෙන්ගතුකමකින් සමීපව ආශ්‍රය කළ බව මට පැවසිය හැකිය. ඇබෙල් සුදු ජාතික කාන්තාවක් වුවත් ඉතාමත් සරලව වාචිව සියලු දෙනා ඇසුරු කළාය.

සටන් විරාම කටයුතුවල ආරම්භක පියවර ලෙස කිලිනොච්චියෙහි සාම ලේකම් කාර්යාලයක් ස්ථාපිත කළේය. ප්‍රවාහන මාර්ග විවෘත විය. කිලිනොච්චියෙහි පැවැත්වූ ජාත්‍යන්තර ජනමාධ්‍ය හමුව මුස්ලිම් සහ කඳුරට දේශපාලන නායකයන් ඇතුළුව විවිධ පාර්ශ්වයන්ගේ දේශපාලන කණ්ඩායම් හමුවීම යනාදී වශයෙන් කොටි සංවිධානයේ නායකත්වය තිබූ ලෙසින් දේශ පාලන කටයුතුවල සෘජුවම නිශ්චිතවීමට පටන් ගත්තේය.

යාපනයෙහි අවතැන්වීම ක්‍රමෝපායික පසු බැසීමක් යැයි සංවිධානය පැවසුවත් එය කොටි සංවිධානය මුහුණ දුන් මහත් පරාජයක් විය. එයට පසුව වන්නියේ සිදුවූ දරුණු සටන්වල දී කොටි සංවිධානය ලැබූ ජයග්‍රහණ මෙවැනි දේශ පාලන වාතාවරණයක ප්‍රතිඵලයක් තුළින්

ඇති වූ ජයග්‍රහණ යැයි යන ආඩම්බරය කොටින් තුළ පිරි පැවැතුණි. ලංකාවේ දේශපාලන සහ හමුදාමය ශක්තියෙන් යුතු බලවත්ව සිටි කොටි සංවිධානය ජාත්‍යන්තර අනුග්‍රහය යටතේ පැවැත් වූ සාම සාකච්ඡා මේසයෙහි තම කේවල් කිරීමේ දක්ෂතාව හැකි උපරිම අන්දමින් භාවිත කළ යුතුය යන්න පිළිබඳව දැඩි අධීක්ෂණයක උන්නේය.

2002 වසරේදී සටන් විරාම ගිවිසුම අස්සන් කළ ප්‍රකාශයක් නායකතුමා දේශපාලන අංශයෙහි භාරකරු තමිල් වෙල්වන් සමඟ පැවසූ කරුණ ඔහු අනෙකුත් භාරකරුවන් සමඟත් පවසා ඇත. 'අස්සන් කළා. දැන් තමයි ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට ඕනෑ. සංවිධානයේ පිරිස් බලය වැඩි කරන්න ඕනෑ. රජයේ පාලන ප්‍රදේශවල ඉන්න ජනතාවට කොටි සංවිධානයේ හමුදාමය ශක්තිය, වැදගත්කම පැහැදිලි කරලා දීලා තරුණ කරුණියන්ව අරගලයට එක් රැස් කර ගන්න ඕනෑ.' කියලා නායකතුමා කීවා. අපි මේ විරාමය ප්‍රයෝජනයට අර ගෙන දැඩි ලෙසින් බලය වැඩි කර ගන්න ඕනෑ. පටන් ගත්ත කාලෙදී අපි ළඟ පිරිස් බලය තිබුණා. ආයුධය අඩුපාඩුවක් තිබුණේ. දැන් අපිට අවශ්‍ය තරමට ආයුධ තියනවා. පිරිස් බලය මදි. අපි තමයි ඒ පිරිස් බලය රැස් කරලා දෙන්න ඕනෑ. සාම සාකච්ඡා තියන්නේ බාහිර ලෝකට මිසක් අපිට නොවෙයි කියන එක තේරුම් අරගෙන ඔයාලා වැඩ කරන්න ඕනෑ.' යැයි ඔහු කීවේය.

ලංකා රජය සහ කොටි සංවිධානය අතරේ වූ සටන් විරාම ගිවිසුම විසින් දීර්ඝ යුද්ධයකට පසුව සාමයන් සැනසීමත් ජනයාට ලබා දී තිබුණත්, ස්ථිර සාමයක් ඇතිවෙනැයි යන දැඩි විශ්වාසය ඇති කර තිබුණේ නැත. මක්නිසාද යත් ආණ්ඩුව සහ කොටි යන දෙපාර්ශ්වයම පිරිසිදු හදවතින් අවංකවම සාම ක්‍රියාදාමයන්හි යෙදෙන්නේ නැති බව අතීත අත්දැකීම්වලින් ජනතාව හොඳින් තේරුම් ගෙන සිටි බැවිනි. එහෙයින් ඉදහිට ලැබෙන අවකාශය ප්‍රයෝජනයට ගෙන පීඩාවට පත් තම ජීවිතය යන්නමින් හෝ යහපත් අතට හරවාගත යුතුය යන්න ඔවුන්ගේ උත්සාහය විය. අනවරතයෙන් පැවැති යුද්ධය හේතුවෙන් විනාශ වූ ගේ දොර වෙළෙඳ සැල් ආදිය ජනතාව තම ස්වයං උත්සාහයෙන් නැවත ගොඩනගන්නට විය.

'ආයේ කවදද පටන්ගන්න ලෑස්ති?' 'පටන් ගන්න ඉස්සෙල්ලා අපිටත් කියන්න.' 'අවුරුදු පහකට රැදී තියෙන විදිනට සිමෙන්ති මිශ්‍රණය කවලම් කරලා ගොඩ නගපුවම ඇති.'

යන ආකල්පයන් සමඟින් ජනතාව සාම ක්‍රියාදාමය නිරීක්ෂණය කළේය.

බැංකොක් ජිනීවා ටෝකියෝ යනාදී වශයෙන් දේශාලනික ව සහ ආර්ථික වශයෙන් වැදගත් වන අග නගරයන්හි සාම සාකච්ඡා පැවැත්වීය. සාම සාකච්ඡා ප්‍රධාන අදියර දෙකක් ලෙසින් පැවැත්වීය යුතුය යනුවෙන් කොටි සැලසුම් කළහ. පළමුව ජනතාවගේ දෛනික ප්‍රශ්න පිළිබඳව

එකඟතාවන්ට පැමිණීමත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමත් කළ යුතුය. එය මූලික දේශපාලන කරුණු පිළිබඳව සාකච්ඡා කළ හැකි අදියර දක්වා සාම සාකච්ඡා රැගෙන යනු ඇතැයි යන්නෙහි කොටි සංවිධානය දැඩි තීරණයක උන්නේය. එහෙත් ආණ්ඩුව ජනතාවගේ දෛනික ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන ගමන්ම දේශපාලන විසඳුමකට ද පැමිණිය යුතු බවට, නැතහොත් විසඳුමක් පැවතීමට උනන්දුවක් දැක්වුවේය. පෙබරල් ක්‍රමයට සකස් වූ විසඳුමක් පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ හැකිය යන අදහස කොටින්ගේ ප්‍රධාන ප්‍රකාශක ඇන්ටන් බාලසිංහම විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ මෙම තත්ත්වය තුළය.

කොටින්ගේ සංඥාව ආයුධයක් ලෙසින් ගෙන බටහිර ලෝකය සහ ලංකා රජය කොටින්ව තමන්ගේ මාර්ගයට ගෙන ඒමේ ක්‍රමෝපායික කටයුතුවල නිරත වන්නට විය. තම අත්පවුරෙන් ගිලිහී යන දේශ පාලනික කරුණු හේතුවෙන් ජාත්‍යන්තර රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික වටකිරීම් දැලකට තමන් අසු වී සිටින බව තේරුම් ගත් නායකතුමා තම සුපුරුදු දැඩි බව සමඟින් ලංකා රජය සහ බටහිර ලෝකය අතපේමින් කළ හැකි තීරණ ගැනීමට පටන් ගත්තේය. සාම ගිනිකාවේ හඬ ටිකින් ටික පහළ වැටෙන්නට විය.

ලංකා රජය සමඟ සාම සාකච්ඡා පැවැත්වීමට තෙවැනි පාර්ශ්වයක මැදිහත් වීම අවශ්‍ය ය යනුවෙන් වූ විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ ඉල්ලීමට අනුව ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාවේ අනුග්‍රහය සහිත ව නෝර්වේ රජය මැදිහත්කර ලෙසින් ක්‍රියා කිරීමට ඉදිරිපත් විය. බටහිර රටවල නියෝජිතයන්ගෙන් යුතු සටන් විරාම නිරීක්ෂණ කණ්ඩායමක් ද ඇති කළේය. ඒ අනුව තෙවැනි පාර්ශ්වයක් ලෙසින් කටයුතු කරමින් සිටි ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව සාම ක්‍රියා සැලැස්ම ජයග්‍රාහීව ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික මූලධර්ම මත ස්වීය වූ නවීන ප්‍රවේශයන් අනුව තම න්‍යාය පත්‍රය ක්‍රියාත්මක කරන්නට විය.

එනම් යුද්ධයට සම්බන්ධව සිටි දෙපාර්ශ්වය සමඟම පණිවිඩ හුවමාරුකරුවෙකු ලෙස කටයුතු කිරීම, ඔවුන්ගේ අභිමතාර්ථයන් සහ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම, සාකච්ඡා මේසයෙහි මැදිහත්කර ලෙස අනුග්‍රහ දැක්වීම යනාදියට පමණක් සීමා නොවී යුද්ධයට සම්බන්ධ දෙපාර්ශ්වයෙහි ජනතාව අතරෙහිපවා එකඟතාවක් ඇති කිරීමට හැකි වන අයුරින් කටයුතු කිරීමට උනන්දු විය. උදාහරණයක් ලෙසින් සිංහල දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජනතාව අතරෙහි සම්බන්ධතාව ඇති කිරීම, කාන්තා සංවිධාන අතරෙහි සම්බන්ධතා ගොඩනැංවීම, ශිෂ්‍ය යන් අතරෙහි අධ්‍යාපන සම්බන්ධතා ඇති කිරීම යනාදී වශයෙන් වෙන්ව සිටි සියලුම ප්‍රජාවන් ඒකාබද්ධ කිරීම සඳහා සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් ඇතිවිය හැකි ජනවාර්ගික සම්බන්ධතාවන් ද සමාජීය සම්බන්ධතාවන් ද ප්‍රශ්නයෙහි උග්‍ර බව අඩු කර සාමකාමී විසඳුමක අවශ්‍යතාව කරා සියලු පාර්ශ්වයන්ම ඇදගෙන යනු ඇතැයි යන්න එහි සූත්‍රය විය.